

اثر ساقه خردکن و انواع خاک ورزی بر خصوصیات فیزیکی خاک پس از برداشت ذرت

فاطمه عباسی^{*}، محمدامین آسودار^۰ و مهدی سعادت‌فرد^۰

^{*} ۱- نویسنده مسؤول: کارشناس ارشد مکانیزاسیون کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، ملاٹانی، خوزستان (f_abbas2009@yahoo.com)

۲- بترتیب دانشیار و مریب گروه ماشین‌های کشاورزی و مکانیزاسیون، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، ملاٹانی، خوزستان

تاریخ پذیرش: ۸۹/۱۲/۱۸

تاریخ دریافت: ۸۸/۴/۲۴

چکیده

کاربرد فن آوری‌های مطلوبی همانند سیستم‌های خاک ورزی حفاظتی به عنوان یکی از روش‌های کاربردی در کشاورزی پایدار، می‌تواند سبب کند کردن روند تخریب زمین‌ها و افزایش پایداری در کشاورزی گردد. با توجه به اهمیت حفظ بقایای گیاهی بر سطح خاک، استفاده از خاک ورزی حفاظتی توأم با کاشت می‌تواند در افزایش عملکرد گندم تأثیرگذار باشد؛ بنابراین به منظور انتخاب روش‌های مناسب خاک ورزی حفاظتی و خردکردن ساقه‌های ذرت، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوك کامل تصادفی در ۳ تکرار در استان خوزستان، شهرستان دزفول در سال زراعی ۱۳۸۶ اجرا گردید. فاکتور اول شامل استفاده از یک بار ساقه خردکن، دوبار ساقه خردکن و بدون ساقه خردکن (دیسک)، و فاکتور دوم شامل استفاده از خاک ورز مرکب و دیسک پس از ساقه خردکن بود. پارامترهای مورد بررسی در این طرح، وزن مخصوص ظاهری خاک، شاخص مخروطی، میزان رطوبت خاک و میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها بودند. نتایج نشان داد که بالاترین درصد رطوبت در عمق‌های ۵-۱۰ سانتی‌متر با میانگین ۱۴/۴ و ۱۸/۱۵٪ مربوط به تیمار دیسک بود. دوبار استفاده از ساقه خردکن به همراه خاک ورز مرکب سبب کاهش میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها به میزان ۹۹/۰ cm در مقایسه با یک بار ساقه خردکن به همراه دیسک (۲۰/۷cm) گردید. کم ترین مقدار شاخص مخروطی خاک (۶۷/۰ MPa) مربوط به تیمار یک بار ساقه خردکن به همراه خاک ورز مرکب بود.

کلید واژه‌ها: خاک ورز مرکب، بقایای گیاهی، ساقه خردکن، رطوبت وزنی خاک، وزن مخصوص ظاهری

مقدمه

برگردان دار است که در بسیاری از مناطق دنیا استفاده از آن منسخ شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که هر ساله ۵ تا ۷ میلیون هکتار از زمین‌های زراعی دنیا، حاصل خیزی خود را از دست می‌دهند؛ بنابراین کاربرد فن آوری‌های مطلوبی همانند سیستم‌های خاک ورزی حفاظتی به عنوان یکی از روش‌های کاربردی در کشاورزی پایدار، می‌تواند سبب کند کردن روند تخریب زمین‌ها و افزایش پایداری در کشاورزی باشد (۲۱).

عدم مدیریت صحیح استفاده از ماشین، استفاده بی‌رویه و ترافیک سنگین ماشین‌ها، سوزاندن بقایای گیاهی، عدم رعایت تناب زراعی و عوامل دیگر باعث شده است تا خاک‌های اراضی مناطق خشک و نیمه‌خشک در معرض فرسایش آبی و بادی قرار گیرد و هر ساله حجم زیادی از خاک این اراضی در اثر بارندگی و آبیاری‌های بی‌رویه از مزرعه خارج و وارد رودخانه‌ها گردد. از جمله ادواتی که هر ساله این فرسایش را تشدید می‌کند، استفاده از گاوآهن

سوزاندن، به طوری که ضمن حفظ منافع تولیدکننده افزایش کیفیت خاک و محیط را بدنبال داشته باشد، باید مورد توجه قرار گیرد. کاربرد روش‌هایی از خاکورزی که استقرار بقایای گیاهی را در خاک حفظ کنند، ضروری است.

مواد و روش‌ها

این طرح در شهرستان ذوقول و در سال زراعی ۱۳۸۶ با مطالعه اثر دو عامل به صورت فاکتوریل با ترکیب استفاده از دستگاه ساقه‌خردکن در ۳ سطح شامل یک بار ساقه‌خردکن، دوبار ساقه‌خردکن و بدون ساقه‌خردکن (دیسک) و ترکیب خاکورزی در ۲ سطح شامل خاکورز مرکب (دستگاهی مرکب از تیغه‌های مخصوص کولتیواتور، یک ردیف بشقاب دوتایی و غلتک سبدی) و دیسک (تاندونوم) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار اجرا شد. پارامترهای مورد بررسی در این طرح، وزن مخصوص ظاهری خاک، شاخص مخروطی، درصد رطوبت خاک و میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها بودند. برای اندازه‌گیری وزن مخصوص ظاهری از رینگ‌های مخصوص نمونه‌گیری استفاده شد و از عمق‌های ۵ - ۰، ۰ - ۵ و ۰ - ۲۰ سانتی‌متر نمونه‌گیری انجام گرفت. اندازه‌گیری شاخص مخروطی در ۵ نقطه از هر کرت و هر نقطه از ۰ - ۳۰ سانتی‌متر بعد از انجام عملیات خاکورزی انجام گرفت. اندازه‌گیری رطوبت خاک (درصد وزنی) با استفاده از آگر در عمق‌های ۰ - ۵، ۵ - ۱۰ و ۱۰ - ۲۰ سانتی‌متر انجام پذیرفت. به منظور اندازه‌گیری میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها (MWD)، نمونه‌های خاک پس از عملیات تهیه بستر از الکهای مخصوص با قطرهای بهترتب از بالا به پایین، ۰/۱۶، ۰/۹۸، ۰/۷۶، ۰/۵۳، ۰/۵، ۰/۱۳، ۰/۴۲، ۰/۱۹، ۰/۰۵ میلی‌متر عبور داده شدند. به همین منظور از تیمارهای مختلف به طور تصادفی از عمق‌های ۰ - ۵ و ۰ - ۲۰ سانتی‌متر نمونه خاک

سیستم‌های خاکورزی حفاظتی، حداقل ۳۰٪ بقایای گیاه زراعی قبلی، بعد از کشت محصول جدید در سطح خاک باقی می‌ماند (۱۹). خاکورزی حفاظتی در مقایسه با خاکورزی مرسوم می‌تواند در شرایط مختلف مزایایی مانند کاهش مصرف انرژی (۳)، کاهش فرسایش آبی و بادی، نیاز به نیروی کار کمتر (۱۳)، افزایش مواد آلی خاک (۱۷) و تسريع در زمان کشت دوم (۱۱) را به دنبال داشته باشد. پژوهشگران اثر خاکورزی و مدیریت بقایای گندم را بر عملکرد ذرت و خواص فیزیکی خاک بررسی و گزارش نمودند. سیستم‌های بی‌خاکورزی با بقایای گیاهی در مقایسه با خاکورزی مرسوم، مقدار کربن آلی خاک را افزایش می‌دهند (۴). کریستین و باکن^۱ (۷) گزارش دادند مخلوط کردن بقایای ذرت به وسیله شخم، وزن مخصوص ظاهری و خلل و فرج خاک را در عمق‌های ۰ - ۰ - ۲۰ - ۳۰ سانتی‌متر کاهش می‌دهد. اسانبیتان و همکاران^۲ (۱۸) گزارش کردند که روش‌های مختلف خاکورزی تأثیر معنی‌داری بر وزن مخصوص ظاهری و شاخص مخروطی خاک دارد. مامان و اوهو^۳ (۱۵) اثر افزایش وزن مخصوص ظاهری و مقاومت به نفوذ را با افزایش تعداد عبور ماشین‌ها مورد بررسی قرار داده و گزارش کردند که نفوذپذیری هوا با شدت عبور کاهش می‌یابد. مانرینگ و همکاران^۴ (۱۶) سیستم‌های مختلف خاکورزی حفاظتی را مورد مطالعه قرار دادند و گزارش کردند که همه آنها نفوذ آب را افزایش می‌دهند.

با توجه به فقر مواد آلی خاک به خصوص در بخش‌های میانی و جنوبی استان خوزستان و روش مرسوم سوزاندن کاه و کلش در این استان، بررسی راهکارهایی به منظور جایگزین نمودن روش

1- Christain & Bacon

2- Osunbitan *et al.*

3- Mamman & Ohu

4- Mannering *et al.*

معنی دار شده است. از آنجا که خاک ورزی به صورت سطحی انجام شده و سطح خاک دارای مقاومت به نفوذ کمتری بوده است، در نتیجه میانگین رطوبت در لایه های سطحی نسبت به لایه های عمیق تر میزان بیش تری را نشان داد. هاسنچک و همکاران^۱ (۱۲) نیز تفاوت رطوبت وزنی خاک را در تمامی تیمارها در لایه های سطحی خاک از نظر آماری معنی دار گزارش کردند.

در عمق ۱۰ - ۵ سانتی متر یک بار ساقه خردکن و دو بار ساقه خردکن با یکدیگر اختلاف معنی داری ندارند و علت آن را می توان عدم وجود تفاوت معنی دار در بقایای سطحی بین این دو تیمار دانست. همچنین دو بار ساقه خردکن با تیمار بدون ساقه خردکن (دیسک) اختلاف معنی داری ندارد؛ اما یک بار ساقه خردکن و بدون ساقه خردکن دارای تفاوت معنی داری $P \leq 0.05$ می باشند. در عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر نیز دوبار ساقه خردکن و بدون ساقه خردکن دارای اختلاف معنی داری نمی باشند؛ اما هر دو تیمار با یک بار ساقه خردکن اختلاف معنی داری دارند. در تمامی عمق ها بالاترین درصد رطوبت مربوط به تیمار بدون ساقه خردکن (دیسک) بوده است که مقدار بیش تری از بقایا را نسبت به تیمارهای دیگر بر سطح خاک باقی می گذارد (شکل ۱). این بقایا به شکل مانع در سطح خاک عمل کرده و باعث کاهش رواناب و نفوذ بیش تر آب در خاک و در نتیجه افزایش میانگین رطوبت وزنی خاک می شوند (۲۲).

سطح مختلف خاک ورزی در شکل ۲ نشان می دهد که دیسک در عمق ۰-۵ و ۵-۱۰ سانتی متر دارای بیش ترین میانگین رطوبت (به ترتیب ۱۴/۴ و ۱۵/۱۸٪) و دارای اختلاف معنی دار با خاک ورز مرکب در سطح ۵ درصد می باشد.

انتخاب شده و با استفاده از فرمول ۱ مقدار آن محاسبه گردید.

(فرمول ۱)

$$MWD = \sum_{i=1}^n \frac{Wi}{W} \times Di$$

که در آن:

MWD = میانگین وزنی قطر کلوخه ها
 W_i = وزن کلیه کلوخه های باقی مانده بر روی هر یک از الک ها (کیلوگرم)
 W = وزن کل خاک در هر نمونه مورد آزمایش (کیلوگرم)
 Di = قطر متوسط شبکه الک مورد نظر (سانتی متر)

جدول ۱ مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش را نشان می دهد. محاسبات آماری و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SAS و رسم نمودارها با استفاده از نرم افزار Excel انجام گرفت و برای مقایسه میانگین ها از آزمون چند دامنه ای دانکن استفاده شد.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس میانگین رطوبت وزنی خاک قبل از انجام عملیات کاشت (جدول ۲) نشان می دهد که اثر ساقه خردکن در کنترل رطوبت در عمق ۱۰-۲۰ سانتی متر در سطح ۱ درصد و در عمق ۵ سانتی متر در سطح ۵ درصد معنی دار است. وجود تفاوت معنی دار در مقدار بقایای سطحی در سطوح مختلف ساقه خردکن می تواند دلیل معنی دار شدن تفاوت میانگین رطوبت وزنی خاک بین تیمارها باشد. نتایج محققان نیز بیانگر اثر مطلوب بقایا در حفظ رطوبت وزنی خاک در تیمارهای دارای کاه و کلش بود (۲۲).

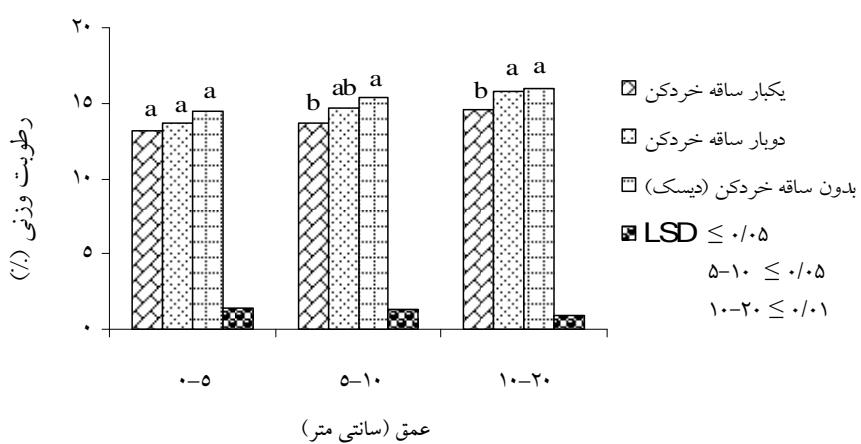
اثر خاک ورزی در حفظ رطوبت خاک در عمق های ۰-۵ و ۵-۱۰ سانتی متر در سطح ۵ درصد

خاک داشته باشد. این نتایج با یافته‌های محققانی که گزارش کردند که در خاک‌های لومی‌رسی، مقدار وزن مخصوص ظاهری در دو سیستم خاکورزی مرسوم و خاکورزی حفاظتی تفاوت زیادی با یکدیگر نداشتند، مطابقت دارد (۱ و ۸).

در جدول (۳) مشاهده می‌شود که وزن مخصوص ظاهری تحت تأثیر هیچ کدام از فاکتورهای مورد بررسی قرار نگرفته است. علت آن را می‌توان در این دانست که در هیچ کدام از کرتها عملیات خاکورزی خاصی که باعث کاهش و یا افزایش وزن مخصوص ظاهری خاک شود، انجام نگرفته است. از آنجا که عمق کار ادوات خاکورزی نیز در تمامی کرت‌ها تقریباً یکسان و در محدوده ۰-۲۰ سانتی‌متر بوده است عمق نمونه‌گیری نیز نتوانسته اثر معنی‌داری بر وزن مخصوص ظاهری

جدول ۱- مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک محل انجام آزمایش

مشخصات	محل (دزفول-روستای شوهان علیا)
بافت خاک	سیلتی-رسی-لوم
میزان شن	%۲۹/۵
میزان سیلت	%۴۲
میزان رس	%۲۸/۵
اسیدیته (pH)	۷/۷۸
هدایت الکتریکی عصاره اشبع (dS/m)	۰/۶۶
فسفر (mg/kg)	۴/۵
پتاسیم (mg/kg)	۲۰/۹

شکل ۱- تأثیر ساقه خرد کن بر درصد رطوبت وزنی قبل از کاشت

جدول ۲- تجزیه واریانس میانگین رطوبت وزنی خاک قبل از کاشت

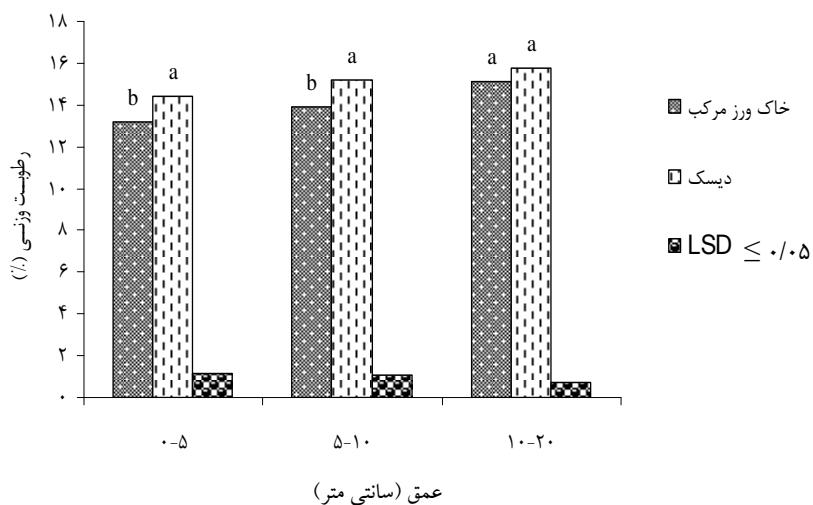
میانگین رطوبت قبل از کاشت						df	منابع تغییرات		
عمق (سانتی متر) ۰-۵		عمق (سانتی متر) ۵-۱۰		عمق (سانتی متر) ۱۰-۲۰					
F	MS	F	MS	F	MS				
۰/۴۳ ^{ns}	۰/۱۹	۰/۵۱ ^{ns}	۰/۵۵	۰/۹۳ ^{ns}	۱/۱۲	۲	تکرار		
۷/۹۴ ^{**}	۳/۵۴	۳/۶۷*	۳/۹۴	۲/۳ ^{ns}	۲/۷۶	۲	ساقه‌خردکن		
۳/۶ ^{ns}	۱/۶۱	۶/۳۹*	۶/۸۶	۵/۵۲*	۶/۶۲	۱	خاک‌ورزی		
۳/۴۵ ^{ns}	۱/۵۵	۲/۹۲ ^{ns}	۳/۱۴	۰/۲۲ ^{ns}	۰/۲۶	۲	اثر متقابل		
-	۰/۴۵	-	۱/۰۷	-	۱/۲	۱۰	اشتباه		
۴/۳۲		۷/۱۲		۷/۹۴			CV		

*، **، ns به ترتیب تفاوت معنی دار در سطح ۵/۱٪ و عدم تفاوت معنی دار را نشان می‌دهند.

جدول ۳- تجزیه واریانس وزن مخصوص ظاهری خاک

وزن مخصوص ظاهری (میلی گرم بر متر مکعب)		df	منابع تغییرات
MS	F		
۰/۰۰۰۵	۰/۰۳ ^{ns}	۲	تکرار
۰/۰۱۶	۰/۸۹ ^{ns}	۲	ساقه‌خردکن
۰/۰۱۶	۰/۸۸ ^{ns}	۱	خاک‌ورزی
۰/۰۱۵	۰/۸۲ ^{ns}	۲	اثر متقابل ساقه‌خردکن در خاک‌ورزی
۰/۰۱۸	-	۱۰	اشتباه فاکتور اصلی
۰/۰۰۲	۰/۲۰ ^{ns}	۲	عمق نمونه گیری
۰/۰۲۷	۲/۵۰ ^{ns}	۴	اثر متقابل ساقه‌خردکن در عمق
۰/۰۲۰	۱/۸۲ ^{ns}	۲	اثر متقابل خاک‌ورزی در عمق
۰/۰۱۱	۱/۰۰ ^{ns}	۴	اثر متقابل ساقه‌خردکن در خاک‌ورزی در عمق
۰/۰۱۱	-	۲۴	اشتباه فاکتور فرعی
۸/۷۹۲			CV

*، **، ns به ترتیب تفاوت معنی دار در سطح ۵/۱٪ و عدم تفاوت معنی دار را نشان می‌دهند.

شکل ۲- تأثیر خاک ورزی بر درصد رطوبت وزنی قبل از کاشت

همین دلیل در سطح خاک کلوخه‌ها نسبت به دیسک کوچک ترند. نورمحمدی و زارعیان (۲) نیز نتایج مشابهی را به دست آورده‌اند. عمق سانتی متر ۵-۰ با میانگین سانتی متر ۲/۰۱۶ نسبت به عمق سانتی متر ۲۰-۵ مقدار بالاتری از میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را به خود اختصاص داده است (شکل ۳). علت این است که در حین عملیات خاک ورزی در اثر عمل شکستگی برشی خاک، کلوخه‌ها بوجود می‌آیند، کلوخه‌های ریزتر در اثر نیروی گرانش لابالی کلوخه‌های درشت‌تر حرکت کرده و به اعماق پایین‌تر نقل مکان می‌کنند و پدیده جداسازی اتفاق می‌افتد. بنابراین منطقی است که کلوخه‌های واقع در اعماق پایین‌تر دارای میانگین وزنی قطر کوچک تری باشند. این نتیجه با یافته‌های مادریا و همکاران^۱ (۱۴) و بیر و همکاران^۲ (۵) همخوانی دارد. یک بار ساقه خرد کن به همراه دیسک بیشترین مقدار (سانتی متر ۲/۰۷) و دوبار ساقه خرد کن به همراه خاک ورز مرکب کم ترین مقدار (سانتی متر ۰/۹۹) میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را به خود اختصاص داده است. بعد از آن کم ترین مقدار

اثر سطوح مختلف ساقه خرد کن، خاک ورزی و عمق و همچنین اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی، ساقه خرد کن در عمق، خاک ورزی در عمق در سطح ۱ درصد و اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی در عمق در سطح ۵ درصد بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها معنی‌دار شده است (جدول ۴). میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها در تیمار یک بار ساقه خرد کن سانتی متر ۱/۹۴۲ بوده که نسبت به دو تیمار دیگر ساقه خرد کن مقدار بیش تری را نشان داده است. دوبار ساقه خرد کن و بدون ساقه خرد کن (دیسک) از نظر آماری تفاوت معنی‌داری با هم ندارند. دوبار ساقه خرد کن با میانگین ۱/۵۲۶ سانتی متر و بدون ساقه خرد کن (دیسک) با میانگین ۱/۶۷۳ سانتی متر خاک را بیش تر خرد کردند و باعث کوچک شدن میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها نسبت به تیمار یک بار ساقه خرد کن شده‌اند. خاک ورز مرکب باعث کاهش میانگین وزنی قطر کلوخه‌های خاک شده است. علت این است که خاک ورز مرکب دستگاهی مرکب از چندین قسمت است. قسمت ساقه‌های جلوی دستگاه عملیات خاک ورزی و قسمت دیسک مانند و سبدی دستگاه عملیات خرد کردن کلوخه‌ها را انجام می‌دهد به

1- Madeira *et al.*
2- Beare *et al.*

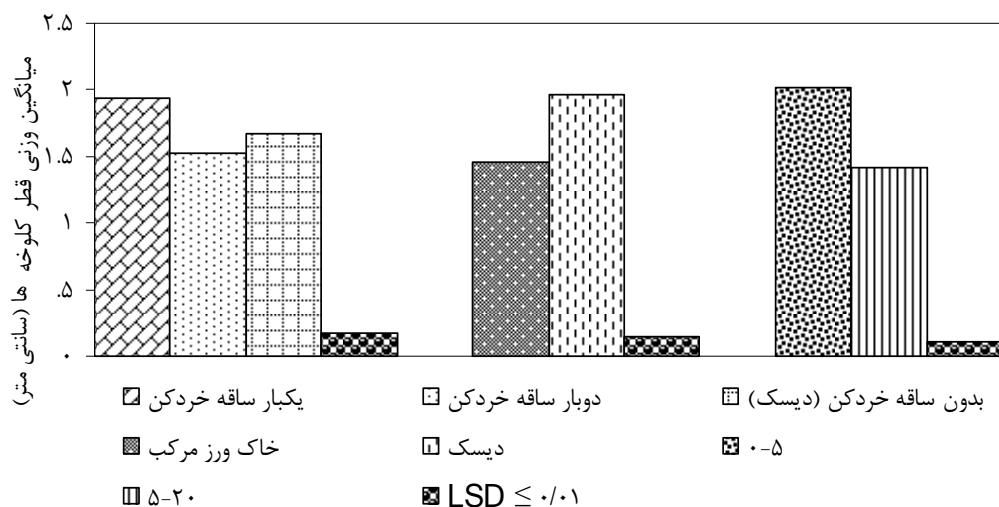
میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها ($1/51\text{cm}$) است (شکل ۴). این نتایج با یافته‌های پژوهشگران نیز مطابقت دارد (۲۰).

میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها مربوط به تیمار بدون ساقه خردکن (دیسک) به همراه خاک ورز مرکب

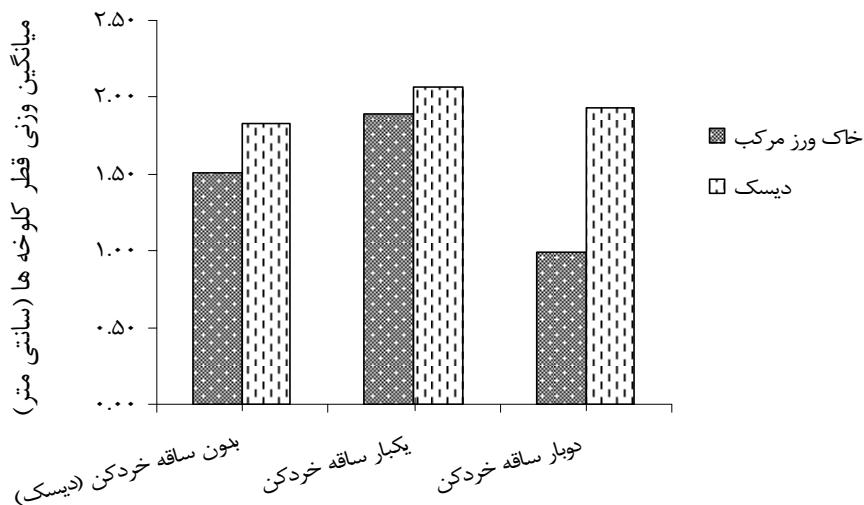
جدول ۴- تجزیه واریانس میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها

MS	میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها (cm)	F	df	منابع تغییرات
۰/۱۱۵		۲/۹۶ ^{ns}	۲	تکرار
۰/۵۳۴		۱۳/۷۵ ^{**}	۲	ساقه خردکن
۲/۲۷		۵۸/۴۷ ^{**}	۱	خاک ورزی
۰/۷۸۱		۲۰/۱۳ ^{**}	۲	اثر متقابل ساقه خردکن در خاک ورزی
۰/۰۳۹		-	۱۰	اشتباه فاکتور اصلی
۳/۲۹		۱۳۴/۷ ^{**}	۱	عمق نمونه گیری
۲/۱۷		۸۸/۹۱ ^{**}	۲	اثر متقابل ساقه خردکن در عمق
۰/۳۶		۱۴/۷۵ ^{**}	۱	اثر متقابل خاک ورزی در عمق
۰/۱۶۱		۶/۶۱ [*]	۲	اثر متقابل ساقه خردکن در خاک ورزی در عمق
۰/۰۲۴		-	۱۲	اشتباه فاکتور فرعی
۹/۱۲				CV

ns به ترتیب تفاوت معنی‌دار در سطح ۰/۰۵، ۰/۱ و عدم تفاوت معنی‌دار را نشان می‌دهند

شکل ۳- اثر ساقه خردکن، خاک ورزی و عمق بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها

شکل ۴- اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها

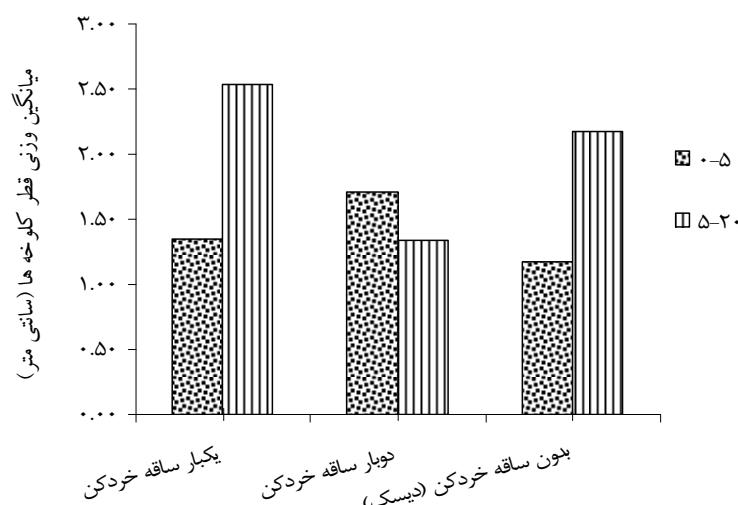
نمونه‌گیری کم ترین مقدار میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها مربوط به تیمار خاک ورز مرکب بوده است. در عمق ۵-۵ سانتی‌متر دیسک بیش ترین میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را با میانگین ۰/۱۸ سانتی‌متر به خود اختصاص داده است. و کم ترین مقدار میانگین وزنی مربوط به عمق ۵-۲۰ سانتی‌متر و تیمار خاک ورز مرکب با مقدار ۰/۰۶ سانتی‌متر بوده است، (شکل ۶).

اندازه‌گیری شاخص مخروطی خاک در رطوبت ۱۷ تا ۱۸ درصد (شکل ۷) انجام گرفت و نتایج تجزیه واریانس اثر ساقه خرد کن و خاک ورزی بر شاخص مخروطی خاک در جدول ۵ نشان می‌دهد که اثر اصلی ساقه خرد کن و خاک ورزی بر شاخص مخروطی خاک قبل از کاشت معنی‌دار نشده است. نتایج به دست آمده با یافته‌های روزبه و پوسکانی (۱) و گریک و همکاران^۱ (۱۰) که روش‌های مختلف خاک ورزی گندم بر شاخص مخروطی خاک

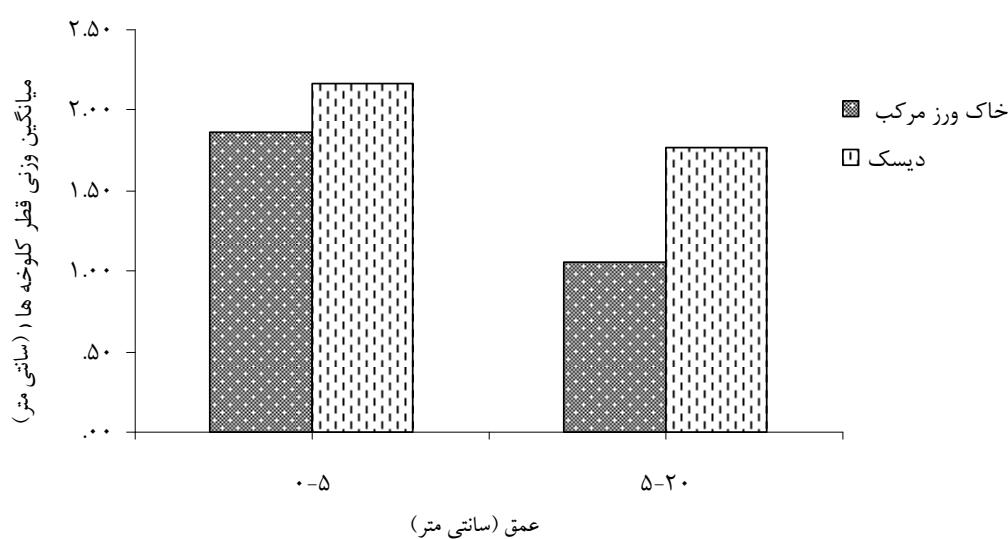
اثر متقابل ساقه خرد کن در عمق بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها نشان می‌دهد (شکل ۵) که در عمق ۵-۵ سانتی‌متر تیمار دوبار ساقه خرد کن با مقدار سانتی‌متر ۱/۳۴ نسبت به دو تیمار دیگر، کم ترین مقدار میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را به خود اختصاص داده است؛ در حالی که در همین عمق تیمار یک بار ساقه خرد کن (سانتی‌متر ۲/۵۳) بیش ترین میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را نشان داد. در عمق ۵-۲۰ سانتی‌متر بیش ترین مقدار مربوط به تیمار دوبار ساقه خرد کن (سانتی‌متر ۱/۵۷) و کم ترین مقدار مربوط به تیمار بدون ساقه خرد کن (سانتی‌متر ۱/۱۷) است. اثر متقابل خاک ورزی در عمق نمونه‌گیری بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها نشان می‌دهد که بالاترین مقدار میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها در هر دو روش خاک ورزی با دیسک و یا خاک ورز مرکب مربوط به عمق ۵-۵ سانتی‌متر است. همان طور که گفته شد، از آنجا که خاک ورز مرکب دستگاه مرکبی است که خاک را نسبت به دیسک نرم‌تر می‌کند، در عمل نیز در هر دو عمق

ساقه خردکن در عمق یک درصد معنی‌دار شده است که با یافته‌های دیگر محققان که روش‌های خاکورزی را بر مقاومت به نفوذ خاک مورد بررسی قرار داده و تفاوت معنی‌داری مشاهده کردند، مطابقت دارد (۶ و ۸).

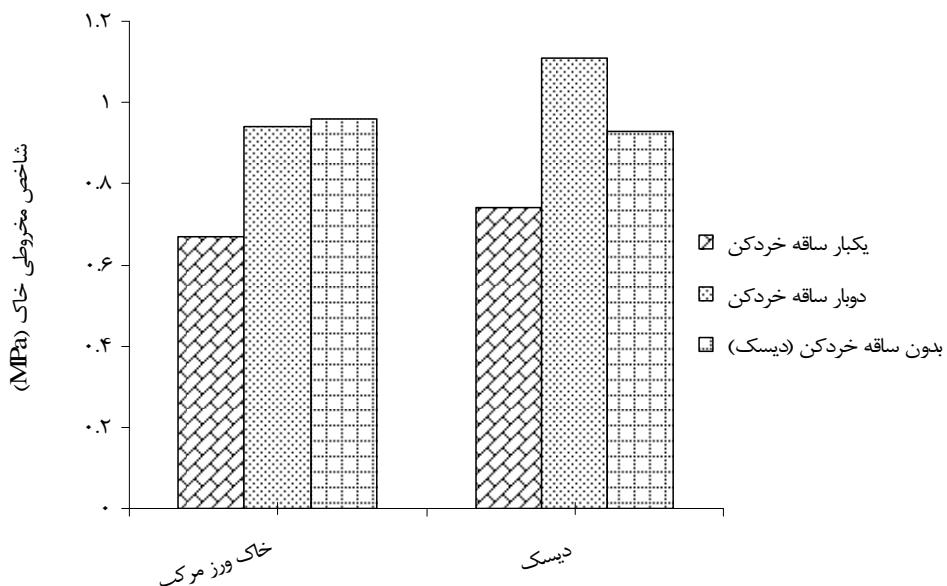
تا عمق ۳۰ سانتی‌متری را انجام دادند، مطابقت دارد. انجام عملیات خاکورزی در عمق تقریباً یکسان و با ادوات خاکورزی، که تا حدودی از نظر اثر گذاری بر خاک یکسان هستند، در تمامی تیمارها دلیلی بر معنی‌دار نبودن اثر فاکتورهای مورد بررسی بر شاخص مخروطی خاک می‌باشد. اثر متقابل ساقه خردکن در خاکورزی، عمق نمونه‌گیری و

شکل ۵- اثر متقابل ساقه خردکن در عمق بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها

شکل ۶- اثر متقابل خاکورزی در عمق بر میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها

شکل ۷- اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی بر شاخص مخروطی (MPa)

جدول ۵- تجزیه واریانس شاخص مخروطی خاک قبل از کاشت

شاخص مخروطی خاک (MPa)		df	منابع تغییرات
MS	F		
۰/۰۲	۰/۳۹ ^{ns}	۲	تکرار
۰/۱۵	۳/۱۷ ^{ns}	۲	ساقه خرد کن
۰/۱۲	۲/۴۷ ^{ns}	۱	خاک ورزی
۰/۶۴	۱۳/۲۵**	۲	اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی
۰/۰۵	-	۱۰	اشتباه فاکتور اصلی
۷/۵۵	۷۸۴/۱**	۶	عمق نمونه گیری
۰/۰۸	۷/۷۴**	۱۲	اثر متقابل ساقه خرد کن در عمق
۰/۰۳	۱/۷۱ ^{ns}	۶	اثر متقابل خاک ورزی در عمق
۰/۱۴	۱۴/۳۲**	۱۲	اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی در عمق
۰/۰۱	-	۷۹	اشتباه فاکتور فرعی
		CV	
		۱۰/۲۳	

*، **، ns به ترتیب تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵، ۰/۰۱ و عدم تفاوت معنی دار را نشان می دهد.

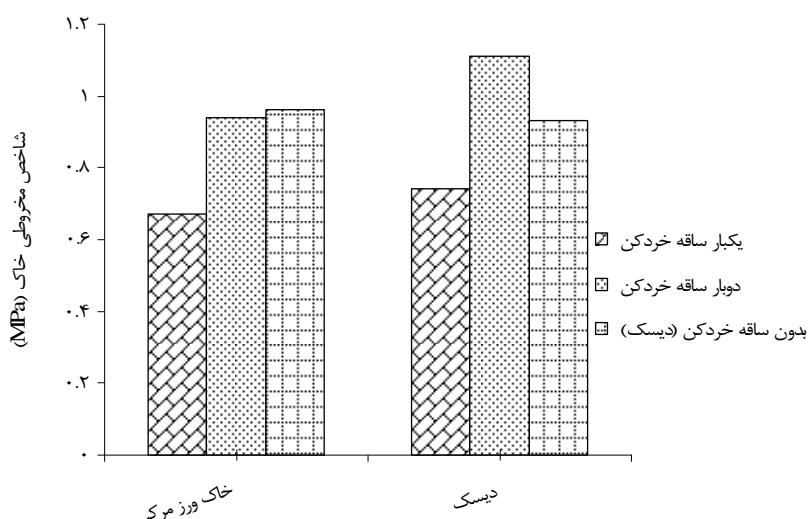
یک بار حرکت اضافه تراکتور باعث فشردگی بیشتر خاک و در نتیجه بالا رفتن شاخص مخروطی خاک شده است. نتایج فونتز و همکاران^(۹) نیز دلیلی بر اثبات این امر است. دلیل دیگر آن را

شکل ۸ اثر متقابل ساقه خرد کن در خاک ورزی را که در سطح ۱ درصد معنی دار شده است، نشان می دهد. مشاهده می شود که بیش ترین شاخص مخروطی (۱/۱۱ MPa) مربوط به تیمار دوبار ساقه خرد کن همراه با دیسک است. به نظر می رسد

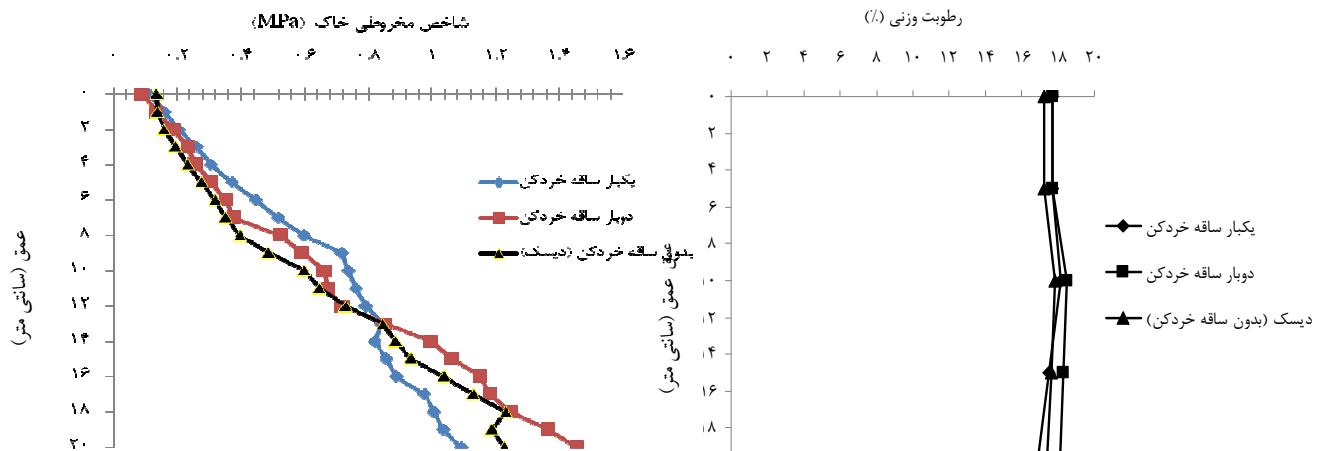
دوبار ساقه خردکن است (شکل ۱۰) که دلیل آن می‌تواند مربوط به یک بار حرکت اضافه تراکتور باشد (۱). در عمق ۰-۱۰ سانتی‌متر، سطوح مختلف ساقه خردکن تفاوت چندانی از نظر شاخص مخروطی با هم ندارند. علت این است که عملیات یک بار ساقه خردکن و یا دوبار ساقه خردکن، علاوه بر عمل خردکردن ساقه‌ها تا حدودی سطح خاک را نیز نرم کرده و باعث شده‌اند که شاخص مخروطی در سطح خاک با بدون ساقه خردکن (دیسک) تقریباً برابر شود. با افزایش عمق، استفاده از دیسک به دلیل این که عمق کار بیش تری نسبت به ساقه خردکن دارد، توانسته مقاومت به نفوذ خاک را کاهش دهد.

می‌توان به عمل بهتر خاک‌ورز مرکب در مقایسه با دیسک دانست. بعد از دوبار ساقه خردکن عملیات خاک‌ورزی با خاک‌ورز مرکب توانسته مقاومت به نفوذ خاک را در مقایسه با دیسک بیش تر کاهش دهد. همچنین به نظر می‌رسد هرچه میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها بزرگ‌تر باشد، به دلیل افزایش خلل و فرج خاک، شاخص مخروطی کاهش می‌یابد و بالعکس با کاهش میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها شاخص مخروطی خاک افزایش می‌یابد (۱). کم ترین مقدار شاخص مخروطی (۰/۶۷ MPa) مربوط به تیمار یک بار ساقه خردکن همراه با خاک‌ورز مرکب است؛ و البته تفاوت زیادی با یک بار ساقه خردکن همراه با دیسک ندارد.

بیش ترین مقدار شاخص مخروطی خاک در محدوده عمق ۱۵-۲۰ سانتی‌متر مربوط به تیمار

شکل ۸- اثر متقابل ساقه خردکن در خاک‌ورزی بر شاخص مخروطی

شکل ۱۰- اثر متقابل ساقه خرد کن در عمق بر
شاخص مخروطی

شکل ۹- اثر متقابل ساقه خرد کن در عمق بر
درصد رطوبت وزنی خاک در زمان
اندازه گیری شاخص مخروطی

بیشترین مقدار میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها در عمق سانتی متر ۵-۰ (سانتی متر ۲/۵۳) مربوط به تیمار یک بار ساقه خرد کن است. یک بار ساقه خرد کن به همراه دیسک بیشترین مقدار (سانتی متر ۰/۹۹) و دوبار ساقه خرد کن به همراه خاک ورز مرکب کمترین مقدار (سانتی متر ۰/۹۹) میانگین وزنی قطر کلوخه‌ها را به خود اختصاص داده است. کمترین مقدار شاخص مخروطی خاک (۰/۶۷ MPa) مربوط به تیمار یک بار ساقه خرد کن به همراه خاک ورز مرکب بود.

نتیجه گیری

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که در تمامی عمق‌ها بالاترین درصد رطوبت قبل از کاشت مربوط به تیمار بدون ساقه خرد کن (دیسک) می‌باشد که مقدار بیشتری از باقی را نسبت به تیمارهای دیگر بر سطح خاک باقی می‌گذارد. دیسک در عمق ۵-۰ و ۵-۱ سانتی متر دارای بیشترین میانگین رطوبت (به ترتیب ۱۴/۴ و ۱۵/۱۸٪) و دارای اختلاف معنی‌دار با خاک ورز مرکب در سطح ۵ درصد می‌باشد.

منابع

۱. روزبه، م. و پوسکانی، م. ع. ۱۳۸۲. تأثیر روش‌های مختلف خاک ورزی بر عملکرد گندم در تناوب با ذرت. مجله علوم کشاورزی، جلد ۳۴ شماره ۱، صص ۲۹-۳۸.
۲. نورمحمدی، د. و زارعیان، س. ۱۳۸۲. اثر روش‌های مختلف تهیه زمین و کاشت روی سبز شدن گندم آبی. مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۴، شماره ۲، صص ۳۲۱-۳۳۲.

3. Abbaspour, Y., Khalilian, A., Alimardani, R., Keyhani, A.R., and Sadati, H. 2005. Energy saving with variable depth tillage. Conservation Tillage System Conference, South Carolina, pp: 85-91.
4. Bahrani, M.J., Raufat, M.H., and Ghadiri, H. 2007. Influence of wheat residue management on irrigated corn grain production in a reduced tillage system. *Soil and Tillage Research*, 94: 305-309.
5. Beare, M.H., Hendrix, P.F., and Coleman, D.C. 1994. Water stable aggregates and organic matter fractions in conventional and no-tillage soils. *Soil Science Society American Journal*, 58: 777-786.
6. Cassel, D.K., Brown, H.D., and Nelson, L.A. 1978. An evaluation of mechanical impedance for three tillage treatments on Norfolk sandy loam. *Soil Science Society American Journal*, 42: 116-120.
7. Christain, D.G., and Bacon, E.T.G. 1991. The effects of straw disposal and depth of cultivation on the growth, nutrient uptake and yield of winter wheat on clay and a silt soil. *Soil Use and Management*, 7 (4): 217-222.
8. Deanna, M. and Halfmann, B. S. 2005. Management system effect on water infiltration and soil physical properties. A thesis in soil science. pp: 132.
9. Fuentes, J.P., Flury, M., and Bezdicek, D.F. 2004. Hydraulic properties in a silt loam soil under natural prairie, conventional till, and no-till. *Soil Science Society American Journal*, 68:1679-1688.
10. Gerik, T.J., Morrison, J.E., and Chinchester, F.W. 1987. Effects of controlled-traffic on soil physical properties and crop rooting. *Agronomy Journal*, 79: 434-438.
11. Herridge, D.F., and Holland, J.F. 1992. Production of summer crops in Northern New South Wales: Effects of tillage and double cropping on growth, grain and N yields of six crops. *Australian Journal of Agricultural Research*, 43: 105-122.
12. Husnjak, S. Filipovic, D., and Kosutic, S. 2002. Influence of different tillage systems on soil physical properties and crop yield. *Rostlinna výroba*, 48 (6): 246-254.
13. Ito, M., Matsumoto, T., and Quinones, M.A. 2007. Conservation tillage practice in sub-Saharan Africa: The experience of Sasakawa Global 2000. *Crop Protection*, 26: 417-423.
14. Madeira, M.V.A., Meio, M.G., Alexander, C.A., and Steen, E. 1998. Effects of deep ploughing and superficial disc harrowing on physical and chemical soil properties and biomass in a new plantation Eucalyptus globules. *Soil and Tillage Research*, 14: 163-175.
15. Mamman, E., and Ohu, J.O. 1998. The effect of tractor traffic on air permeability and millet production in a sandy loam soil in Nigeria. *Ife Journal Technology*, 8 (1): 1-7.
16. Mannerling, J.V., Meyer, L.D., and Johnson, C.B. 1966. Infiltration and erosion as affected by minimum tillage for corn. *Soil Science Society American*, 30: 101-105.

17. Nyagumbo, I. 1999. Conservation tillage for sustainable crop production systems: Experiences from on-station and on-farm research in Zimbabwe. *Soil and Water Conservation*, 9: 108-115.
18. Osunbitan, J.A., Oyedele, D.J., and Adekalu, K.O. 2005. Tillage effects on bulk density, hydraulic conductivity and strength of a loamy sand soil in southwestern Nigeria. *Soil and Tillage Research*, 82: 57-64.
19. Raoufat, M.H., and Mahmodieh, R.A. 2005. Stand establishment responses of maize to seedbed residue, seed drill coulters and primary tillage systems. *Biosystems Engineering*, 90 (3): 261-269.
20. Sing, C.P., and Panesar, B.S. 1991. Optimum combination of tillage tools for seedbed preparation of Wheat after paddy harvest. *AMA*, 22(2): 18-22.
21. Steiner, K.G., Derpsch, R., and Koler, K.H. 1998. Sustainable management of soil resources through zero tillage. *Agriculture Rural Development*, 1: 64-66.
22. Ulger, P., Arin, S., and Kayisoglu, B. 1993. Effect of different tillage methods on sunflower and some soil properties and energy consumption of these tillage methods. *AMA*, 24 (3): 59-62